

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12C/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717210962
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8717210962.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudcom JUDr. Františkom Zeleným v právnej veci žalobcu J. Q., V..X.X.XXXX, P. X. XXX, Q., štátne občianstvo Slovenská republika, práv. zast. D. Q. J.. S. Š.D., T. X. XXX/XX, T., proti žalovanému F. Q. T. T.I..N., T. T. Y. X, P., S.: XX XXX XXX, práv. zast. D. Q. B. Q., T.I..N., Y. X, P. v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

I. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.12.2017 domáhal, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu 300,- eur ako primerané finančné zadostučinenie. Žalobu v písomnom podaní odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod T..O.. XXC XXX/XXXX bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa úspešný v rozsahu 454,18 eur. Žalovaný si v danom konaní voči nemu uplatnil zaplatenie sumy 2.637,45 eur s príslušenstvom. Súd žalobe vyhovel po sumu 2.111,07 eur. V časti 454,18 eur žalobu zamietol a v časti 72,20 eur konanie zastavil. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 20.3.2015. Súd v odôvodnení konštatoval, že žaloba bola podaná dôvodne iba čiastočne. Spotrebiteľovi bola poskytnutá pôžička 2.229,27 eur, z ktorej do podania žaloby zaplatil iba sumu 46,- eur. Po podaní žaloby zaplatil celkovú sumu 72,20 eur, v ktorej časti bola žaloba zobratá späť. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že si uplatňuje aj poplatky v sume 296,10 eur v zmysle VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy, ale súd ich vyhodnotil ako evidentne neprečítateľné. Navyše poplatky majú byť súčasťou zmluvy. Preto súd považoval tieto za neprijateľnú zmluvnú podmienku a na uplatnené poplatky neprihliadol a v tejto časti žalobu zamietol. Žalobca ako spotrebiteľ má preto právo na primerané finančné zadostučinenie s odkazom na ust. § 3 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Toto jeho právo predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať. Svoje práva si musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Pretože je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, zadostučinenie mu prislúcha. Na preukázanie svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. XXC XXX/XXXX. Na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že v časti 526,38 eur bol žalobca v pôvodnom konaní úspešný a súd konštatoval porušenie spotrebiteľského práva, čím došlo k naplneniu hypotézy § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je preto rozhodné, či spotrebiteľ uplatnil porušenie svojho práva ako žalobca alebo ako žalovaný. Rovnako nie je významné, či uhradil alebo neuhradil všetky svoje záväzky voči protistrane. Tu poukázal na rozhodovaciu prax súdov napríklad uznesenie KS v Prešove č. k. 18Co 34/2014. Neuznal vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že rozhodnutie v pôvodnom konaní nadobudlo právoplatnosť dňa 20.3.2015 a žaloba bola podaná dňa 11.12.2017. Nedošlo k uplynutiu

3-ročnej premlčacej doby. Pri stanovení výšky premeraného finančného zadostučinenia vychádzal z doterajšej rozhodovacej praxe súdov, podľa ktorej by jeho výška mala predstavovať aspoň 50 % zo sumy, ktorá hrozila spotrebiteľovi ako prípadná ujma v tomto konaní. Žalovaná istina 300,- eur je nadpolovičnou väčšinou, pokiaľ ide o úspech spotrebiteľa, teda viac ako polovica zo sumy 526,38 eur.

Žalobca ako strana v konaní uviedol, že na konkrétnu pôžičku si nespomína. Je si vedomý, že úver si vzal. Ako invalidný dôchodca má príjem 250,- eur. K okolnostiam splácania úveru sa vyjadriť nevedel. Tieto veci spravuje manželka.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žalobu žiadal zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania. Poukázal na to, že žalobca v súdenom prípade nie je osobou, ktorá úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva na súde. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozsudok Okresného súdu Poprad, tak v predmetnom konaní bol síce žalobca čiastočne úspešnou stranou sporu, avšak jeho podania boli iba obranou v konaní, nie úspešným uplatnením práva na súde. Žalobca teda nepreukázal, aby úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva na súde a preto je podaná žalobu potrebné pre neunesenie dôkazného bremena zamietnuť. Žalobca finančné prostriedky z úveru do dňa podania vyjadrenia, t. j. ani po viac ako 3 rokoch od vydania rozsudku Okresného súdu Poprad nevrátil. Je to práve žalobca, kto neustále porušuje zákona a namiesto toho, aby si splnil povinnosť, ktorú mu okresný súd v predmetnom rozsudku uložil, podáva žalobu a snaží sa špekulatívne zneužiť svoje postavenie spotrebiteľa a získať tak pre seba neoprávnený prospech. Takémuto konaniu žalobcu nemôže byť poskytnutá právna ochrana. Žalobcovi nebola konaním žalovaného spôsobená žiadna ujma. Žalobca nešpecifikuje, v čom mu bola spôsobená ujma v rozsahu zodpovedajúceho uplatnenej sume, resp. porušenie spotrebiteľského práva takého rozsahu, že by bola suma vo výške 300,- eur primeranou porušeniu tohto práva. Aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze, pričom účelom ochrany je zabezpečiť rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Účelom ochrany spotrebiteľa však v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje resp. bezdôvodné obohacovanie sa na úkor dodávateľa v dôsledku zneužívania svojho postavenia spotrebiteľa. Priznaním požadovaného finančného zadostučinenia by súd podľa názoru žalovaného priznal takýto nárok nielen v rozpore so zákonom (nepreukázanie úspešného uplatnenia práva na súde), ale zároveň by došlo k vybočeniu z medzí ochrany spotrebiteľa a k aprobe konania, ktorým sa žalobca snaží zneužiť svoje postavenie spotrebiteľa a získať tak pre seba neoprávnený majetkový prospech. Takémuto konaniu nie je možné poskytnúť súdnu ochranu. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania s odôvodnením že rozsudok bol vydaný dňa 24.10.2014, t. j. najneskôr od tohto dňa si mohol žalobca uplatniť jeho domnelý nárok na primerané zadostučinenie. Zákonná 3-ročná premlčacia doba uplynula dňa 24.10.2017. Žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

Na pojednávaní ďalej uviedol, že žalobca sa v pôvodnom konaní voči poplatkom ani nebránil a vo svojom písomnom vyjadrení iba uviedol, že si je vedomý svojho záväzku a že ho spláca. To, že súd zamietol žalobu v časti poplatkov nemožno považovať za úspešné uplatnenie práva na súde žalobcom. Žalobca neuhradil žalovanú istinu aj napriek tomu, že túto mu bolo umožnené splácať v splátkach. Poukázal tiež na ľahostajný prístup žalobcu k spôsobu splácania úveru.

3. Súd na základe dokazovania vykonaného v súlade s prednesmi strán, oboznámením pripojeného spisu sp. zn. 21C 208/2013, z neho najmä rozsudku a vyjadrení žalobcu zistil nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 20.5.2013 právny predchodca žalovaného spoločnosť A. Z. X., D..T.. podal na súd žalobu, v ktorej si uplatnil voči J. Q. zaplatenie istiny 2.637,45 eur spolu s príslušenstvom. Na základe návrhu spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. súd uznesením zo dňa 10.7.2014 pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu s odkazom na zmluvu o postúpení pohľadávky. Dňa 22.8.2014 žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že si je vedomý dlhu, ktorý pôvodný veriteľ postúpil spoločnosti Justícií Slovensko. Tejto spoločnosti však uhrádzal v období rokov 2010 - 2014 splátky celkom vo výške 110,20 eur. Následne táto spoločnosť previedla pohľadávku na spoločnosť F. Q. T.. Preto nevie, komu má platiť a žiada, aby tieto splátky mu boli započítané k dlhu. Ďalej poukázal na svoje osobné a majetkové pomery. Podaním zo dňa 16.10.2014 žalobca zobrať žalobu čiastočne späť po sumu 72,20 eur z dôvodu úhrady pohľadávky po podaní žaloby a postúpení pohľadávky. Po čiastočnom späťvzatí bola pohľadávka vyčíslená na 2.565,25 eur. Žalovaný v ďalšom podaní doručenom súdu dňa 23.10.2014 súdu oznámil, že žalobca s ním uzavrel dohodu o mesačných splátkach a preto žiadal o zrušenie súdneho pojednávania. Na pojednávanie vytyčené na deň 24.10.2014 sa nedostavil. Rozsudok súdu zo dňa 24.10.2014, ktorým súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.111,07 eur nadobudol právoplatnosť dňa 20.3.2015. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 2.229,27 eur,

z ktorej zaplatil iba sumu 46,- eur a po podaní žaloby sumu 72,20 eur. Po zohľadnení týchto platieb je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.111,07 eur. Z vyjadrení žalobcu je zrejmé, že si uplatňuje aj poplatky v sume 296,10 eur v zmysle VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy, ale súd ich vyhodnotil ako evidentne neprečítateľné. Navyše poplatky majú byť súčasťou zmluvy. Preto súd považoval tieto za neprijateľnú zmluvnú podmienku a na uplatnené poplatky neprihliadol a v tejto časti žalobu zamietol. Ďalej konštatuje, že napriek tomu, že pôvodný veriteľ vypovedal zmluvu dňa 27.8.2010 a od tohto dátumu sa vzdal akýchkoľvek sankcií okrem úroku z omeškania, tieto si naďalej uplatňoval.

5.Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu ako aj skutkových tvrdení žalobcu v podanej žalobe porušenie spotrebiteľských práv žalobcu malo spočívať v uplatnení poplatkov v sume 296,10 eur. Pokiaľ žalobca uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur, výška tohto zadosťučinenia prakticky prevyšuje sumu, ktorá v pôvodnom konaní nebola priznaná z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok.

Podľa § 3 Zákona č. 250/2007 Z.z.

(1) Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly 8) (ďalej len "orgán dozoru") a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

(2) Právo spotrebiteľa na informácie sa zabezpečuje povinnosťou orgánu verejnej moci zverejniť právoplatné rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa ustanovení tohto zákona, ako aj ďalších osobitných predpisov upravujúcich práva spotrebiteľov. Ak spotrebiteľ uplatní právo na sprístupnenie právoplatného rozhodnutia nahliadnutím do rozhodnutia v sídle orgánu verejnej moci, ktorý rozhodnutie vydal, má právo robiť si z rozhodnutia výpisy a odpisy. Spotrebiteľ má aj právo požiadať orgán verejnej moci o vyhotovenie kópie rozhodnutia. Skutočné náklady spojené s vyhotovením kópie znáša spotrebiteľ.

(3) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. 1)

(4) Každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeníach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

(5) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

(6) Každý spotrebiteľ má právo obrátiť sa s cieľom ochrany svojich spotrebiteľských práv na subjekt alternatívneho riešenia sporov.9) Počas alternatívneho riešenia sporov spotrebiteľ spolupracuje so subjektom alternatívneho riešenia sporov v záujme rýchleho vyriešenia sporu. V prípade cezhraničného sporu má spotrebiteľ právo obrátiť sa na Európske spotrebiteľské centrum, ktoré mu poskytne adresu na doručovanie, elektronickú adresu alebo telefonický kontakt na subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý je príslušný na riešenie jeho sporu.

Podľa § 4 ods.2,8 uvedeného zákona

(2) Predávajúci nesmie

a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,

b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,

c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. 1)

(8) Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri

nedodržaní dobromyseľnosti, uestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 5b zákona v znení platnom v čase rozhodovania súdu o nároku žalovaného, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 3 O.z.

(1) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

(2) Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Podľa § 100 O.z.

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 uvedeného zákona - Premlčacia doba

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

6.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu pre uplatnenie si nároku. Z doslovného znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. (citovaného v napadnutom rozsudku) je zrejmé, že zákon stanovuje fakticky jedinú podmienku pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľom na súde (v právnej teórii i praxi nie sú výnimočné názory, že uvedené je možné riešiť aj ako len prejudiciálnu otázku v spore o priznanie takéhoto zadosťučinenia). Zároveň zákon bližšie nevymedzuje žiadne kritéria, podľa ktorých by sa malo rozhodovať o výške dotknutého nároku. V zásade táto otázka bola ponechaná na súdnu prax. Nejedná sa o právo na náhradu škody, ani o právo na ochranu osobnosti spotrebiteľa. Preto je nevyhnutné jednak vyhodnotiť konkrétne porušenie práv spotrebiteľa z hľadiska dodávateľa, t.j. akú kvalitu a kvantitu malo jeho konanie (prípadne i nekonanie), ktorého dôsledkom bolo dotknuté porušenie práv spotrebiteľa a jednak z pohľadu ochrany spotrebiteľa, ako hodnoty, ktorá je postavená na roveň iných spoločenských hodnôt verejného poriadku. Žalobca svoje právo odvodzuje z ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona o ochrane spotrebiteľa. Z pripojeného spisu XXC/XXX/XXXX je zrejmé, že žalobca ako spotrebiteľ sa po doručení žaloby o zaplatenie 2637,45,- eur vo veci písomne vyjadril. Uznal, že si je vedomý dlhu voči spoločnosti a navrhol preskúmať platby, ktoré poukázal veriteľovi spoločnosti A. Z. X. v období rokov 2010 až 2014. Následne žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu uzavretej dohody o splátkach s veriteľom. Súd vo veci rozhodol bez účasti strán dňa 24.10. 2014 tak, že žalobe vyhovel do výšky 2111,07,- eur , v časti istiny 72,- eur konanie zastavil a v prevyšujúcej časti istiny žalobu zamietol. Žalobca ako spotrebiteľ si v danom konaní neuplatňoval žiadne porušenie práva protistrany vyplývajúceho zo zákona a osobitných predpisov. Súd bez súčinnosti spotrebiteľa preskúmaním zmluvných podmienok dospel k záveru, že veriteľ si uplatnil časť nároku za poplatky vo výške 296,10,- z neprijateľnej zmluvnej podmienky. V súdnej veci vzhľadom na čiastočné zamietnutie žaloby je zrejmé, že k porušeniu práv žalobcu ako spotrebiteľa došlo. Súdny prieskum zmluvného dojednania podľa názoru súdu nie je možné podradiť pod úspešné uplatnenie si práva spotrebiteľom, na základe ktorého by mu vzniklo právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

7.Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby je konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákona nesmie byť výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať

úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Subjekt vykonávajúci právo musí jeho výkon realizovať v súlade so zákonom, jeho realizácia musí byť primeraná vzhľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý (nesmie ísť o tzv. šikanóznny výkon práva) a musí byť v súlade s dobrými mravmi. Osobitnou sankciou v prípade výkonu práva v rozpore s podmienkami uvedenými v § 3 ods.1 OZ je odopretie právnej ochrany, čo znamená, že nebude možné takýto výkon procesnými prostriedkami vymáhať. Neposkytnutie právnej ochrany nemá za následok zmenu alebo zánik tohto práva, len zánik ochrany. V zmysle § 3 ods.1 OZ nepostačuje akýkoľvek rozpor s dobrými mravmi, ale tento zásah musí byť takej intenzity a vážnosti, ktorá je v demokratickej spoločnosti neakceptovateľná.

8. Žalobca si v roku 2010 požičal od právneho predchodcu žalovaného sumu 2229,37,- eur za účelom konsolidácie iných záväzkov z rokov 2007 a 2008. Z tejto sumy do podania žaloby na vrátenie pôžičky 20.5. 2013 uhradil podľa rozsudku súdu 46,- eur a následne 72,20,- eur. Za daného stavu uplatňovanie si finančných nárokov voči protistrane ako finančného zadosťučinenie sa javí v rozpore s dobrými mravmi.

9. Nie je dôvodná námietka premičania vznesená žalovaným vychádzajúca z konštrukcie, že žalobca sa o úspešnosti uplatneného porušenia práva veriteľom mohol dozvedieť pri vyhlásení rozsudku dňa 24.10. 2014 a teda zákonná trojročná premičacia doba mu začala plynúť uvedeným dňom a uplynula dňom 24.10. 2014, pričom žalobu na súd podal až 11.12. 2017. Žalobca sa pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, nezúčastnil a tento mu bol doručený dňa 4.3. 2015 poštou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 20.3.2015. Až z právoplatného rozsudku sa mohol žalobca dozvedieť o konaní žalovaného v rozpore s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v dôsledku ktorého mu nebol priznaný nárok v celosti, odkedy by mu začala plynúť lehota na uplatnenie si práva na priznanie primeranej finančnej náhrady. U žalobcu ako spotrebiteľa však absentuje uplatnenie si samotného porušenia práva veriteľom na ochranu spotrebiteľa, čo je podľa názoru súdu podmienkou pre úspešnosť v spore.

10. Žalovanému ako úspešnej strane v konaní prislúcha náhrada trov v rozsahu 100 % s poukazom na ust. § 255 a § 262 CSP s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.